

Sygn. akt III AUa 98/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Alicja Kolonko (spr.)
Sędziowie	SSA Witold Nowakowski SSA Wojciech Bzibziak
Protokolant	Michał Eksterowicz

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2018 r. w Katowicach

sprawy z odwołania J. J. (J. J.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego w Rybniku

z dnia 9 października 2017 r. sygn. akt IX U 1147/16

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

/-/ SSA W.Nowakowski /-/ SSA A.Kolonko /-/ SSA W.Bzibziak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 98/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 kwietnia 2016r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił J. J. prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jednol. Dz.U. z 2015r. poz. 965 ze zm.) (ustawy o e.pom.) oraz ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednol. Dz.U. z 2015r., poz. 748) (ustawy o FUS), ponieważ ubezpieczony nie osiągnął wieku 60 lat, nie udokumentował wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a jedynie 3 lata takiej pracy, po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o e.pom. i nie rozwiązał stosunku pracy.

Organ rentowy wskazał, że jako pracę w szczególnym charakterze uznał pracę w okresie od 1 czerwca 1974r. do 31 maja 1977r.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony zarzucił, że organ rentowy nie uwzględnił jako pracy w szczególnych warunkach okresów: od 1 stycznia 1983r. do 31 marca 1986r., od 7 kwietnia 1987r. do 31 sierpnia 1991r. oraz od 1 września 1991r. do 30 września 2000r.

Podał, że w firmie (...) Sp. z o.o. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, w szczególności J. z przyczepą, K. i S., na dowód czego wskazał świadków, gdyż firma już nie istnieje.

Podał też, że jako pracownik (...) wykonywał roboty górnicze pod ziemią na rzecz kopalń, od 2 września 2004r. do 29 lipca 2009r. oraz od 1 sierpnia 2009r. do 30 kwietnia 2011r. pracował jako młodszy górnik pod ziemią w (...) Sp. z o.o. na KWK (...).

Ponieważ firma (...) już nie istnieje i nie ma możliwości doprecyzowania stanowiska pracy, odwołał się do zapisu umowy o pracę z dnia 31 sierpnia 2004r. oraz zeznań świadków.

Kolejną decyzją, z dnia 30 maja 2016r. znak j.w., organ rentowy podtrzymał decyzję odmowną, uznając przy tym, że ubezpieczony wykazał rozwiązanie stosunku pracy, a zamiast wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykazał 7 lat 3 miesiące i 11 dni pracy, o której mowa w art. 32 ustawy o FUS, wykazał także 9 lat 5 miesięcy i 3 dni pracy, wymienionej w art. 50c ust. 1 ustawy o FUS, nie wykonywał po dniu 31 grudnia 2008r. pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o e.pom., nie wykazał co najmniej 15 lat pracy górniczej w rozumieniu art. 50c ust. 1 ustawy o FUS oraz nie ukończył wieku 60 lat.

Ubezpieczony podtrzymał odwołanie.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując dotychczasowe stanowisko i dodając, że w decyzji z 26 kwietnia 2016r. do pracy w warunkach szczególnych zaliczył okres zatrudnienia od 1 czerwca 1974r. do 31 maja 1977r. na stanowisku „mł. górnik pod ziemią” w KWK (...).

W decyzji z 30 maja 2016r. do stażu pracy w warunkach szczególnych dodatkowo zaliczył okres zatrudnienia od 2 września 2004r. do 31 grudnia 2008r. (z wyłączeniem zasiłków chorobowych wykazanych na karcie przebiegu zatrudnienia z kodem 47) - z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w J. na stanowisku „młodszy górnik pod ziemią”. Staż pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o FUS wyniósł więc ostatecznie 7 lat, 3 miesiące i 11 dni.

Podał też, że rozpoznając wniosek na podstawie art. 4 w zw. z art. 11 ustawy o e.pom. zaliczył (po odjęciu okresów nieskładkowych oraz dni przestoju) okresy: od 1 czerwca 1974r. do 31 maja 1977r. - zatrudnienie w KWK (...), od 2 września 2004r. do 29 lipca 2009r. i od 31 lipca 2009r. do 28 lutego 2011r. - zatrudnienie w (...) Sp. z o.o. w J.. Staż pracy w rozumieniu art. 50c ust. 1 ustawy o FUS wyniósł 9 lat, 5 miesięcy i 3 dni.

Podał, że do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył:

- okresu od 1 stycznia 1983r. do 31 marca 1986r. oraz od 7 kwietnia 1987r. do 31 sierpnia 1991r. w (...) Przedsiębiorstwie Robót (...), ponieważ na świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych z dnia

31 sierpnia 1991r. nie został określony charakter wykonywanej pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub

w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8 poz. 43 ze zm.), ponadto wykazane stanowisko „kierowca samochodu ciężarowego” nie jest zgodne ze stanowiskiem wymienionym

w powołanym zarządzeniu resortowym, tj. wykaz A dział VIII poz. 2 pkt 2 „kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony”,

- okresu od 1 września 1991r. do 30 września 2000r. w (...)

Sp. z o.o., ponieważ na świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych nie został określony charakter wykonywanej pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji w/w rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r., ponadto wykazane stanowisko „kierowca samochodu ciężarowego” nie jest zgodne ze stanowiskiem wymienionym

w powołanym zarządzeniu resortowym, tj. wykaz A dział VIII poz. 2 pkt 2 „kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony”,

- od 1 marca 2011r. do 30 kwietnia 2011r. w Przedsiębiorstwie (...) w J., ponieważ ubezpieczony nie przepracował co najmniej połowy dniówek roboczych pod ziemią, obowiązujących w miesiącu (co wynika z przedłożonego wykazu zjazdów).

Dodał także, że z uwagi na rozbieżności, do stażu pracy przyjęto okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Robót (...) od 16 listopada 1979r.

do 31 sierpnia 1991r., tj. zgodnie z zapisem na świadectwie pracy z dnia 31 sierpnia 1991r.

Podał też, że przyjął za udowodnione łącznie 37 lat, 4 miesiące i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Wyrokiem z dnia 9 października 2017r. sygn. IX U 1147/16 Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku oddalił odwołanie od decyzji z dnia 26 kwietnia 2016r., natomiast zmienił decyzję z dnia 30 maja 2016r. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej począwszy od dnia 8 czerwca 2016r. Zasądził też od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił, że J. J. urodził się w dniu (...)

W dniu 18 kwietnia 2016r. złożył wniosek o ustalenie uprawnień do emerytury pomostowej, w rozpoznaniu którego organ rentowy wydał zaskarżone decyzje opisane wyżej.

W oparciu o dokumenty zawarte w aktach organu rentowego, akta osobowe z (...), a także zeznania świadków: Z. C., K. L., A. D., G. H., M. P., A. B., A. W. i K. S. oraz zeznania ubezpieczonego Sąd ustalił, że w okresie od 16 listopada 1979r. do 31 sierpnia 1991r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Robót (...) oraz w (...)Przedsiębiorstwie Robót (...) Sp. z o.o.

Do dnia 31 grudnia 1982r. pracował jako kierowca kat. „B”, jeżdżąc N. i Ż.,

a od 1 stycznia 1983r. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Była to praca na pierwszą zmianę, od godz. 6.00

do 15.00. Jeździł J. z przyczepą, K., S., S.. Miał przydzielony samochód marki K., którym jeździł pięć lat. W przypadku jego awarii, przesiadał się

na inny samochód. Ubezpieczony posiada prawo jazdy kat. B C D E. Pracę tę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie od 2 września 2004r. do 30 kwietnia 2011r. J. J. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w J. w charakterze młodszego górnik pod ziemią. Przez cały okres zatrudnienia w (...) wykonywał pracę

w przodku na KWK (...). Pracował na zmiany. Praca w przodku polegała na wierceniu otworów w górotworze w celu załadowania materiału wybuchowego, a po strzale - na zabudowywaniu przodka i jego zabezpieczeniu. Wiercił ręczną wiertarką otwory w ścianie oraz zabezpieczał przodek. Żadnej innej pracy poza przodkiem nie wykonywał.

Przywołując uregulowania art. 4 ustawy o e.pom. i art. 11 tej ustawy wskazał Sąd, że bezspornie ubezpieczony urodził się po dniu 31 grudnia 1948r., wiek 60 lat osiągnął w dniu (...), posiada wymagany 25-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz w dniu 30 kwietnia 2016r. rozwiązał stosunek pracy.

Ustalając natomiast, czy ubezpieczony posiada wymagany okres 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, uznał Sąd I instancji, że przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala stwierdzić, iż J. J. w okresach zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Robót(...) od 1 stycznia 1983r. do 31 marca 1986r. oraz od 7 kwietnia 1987r. do 31 sierpnia 1991r., a także w (...) Przedsiębiorstwie Robót (...) sp. z o.o. od 1 września 1991r. do 30 września 2000r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę w szczególnych warunkach, wymienioną w wykazie A dział VIII poz. 2 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r., tj. pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Natomiast w okresie zatrudnienia od 1 marca 2011r. do 30 kwietnia 2011r. w Przedsiębiorstwie (...) w J. wykonywał pracę górniczą w rozumieniu art. 50c ustawy o FUS, która jest jednocześnie pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o e.pom., wymienioną w załączniku nr 1 do ustawy poz. 3, tj. pracą pod ziemią bezpośrednio przy drażeniu tuneli w górotworze.

Wskazał Sąd, że dał w tym zakresie wiarę zgromadzonemu materiałowi dowodowemu.

Wobec powyższych ustaleń uznał Sąd I instancji, że z dniem ukończenia 60 roku życia ubezpieczony - po uwzględnieniu powyższych okresów pracy w warunkach szczególnych - spełnił wszystkie warunki do nabycia uprawnień do emerytury pomostowej.

Oddalając odwołanie od decyzji z dnia 26 kwietnia 2016r. wskazał Sąd, że ubezpieczony oprócz niespełnienia warunku ukończenia wieku emerytalnego, nie rozwiązał wówczas również stosunku pracy.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy, zaskarżając go w zakresie uwzględnienia odwołania od decyzji z dnia 30 maja 2016r. oraz orzeczenia o kosztach i zarzucając:

- naruszenie przepisu art. 233 § 1 kpc poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, a przez to błędną jego ocenę prowadzącą do przyjęcia, iż po dniu 31 grudnia 2008r. ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o e.pom., wymienione w zał. 1 poz. 3 tej ustawy tj. „prace pod ziemią bezpośrednio przy drażeniu tuneli w górotworze”,
- naruszenie art. 4 ustawy o e.pom. przez niewłaściwe zastosowanie, prowadzące do przyjęcia, że ubezpieczony spełnił warunki do nabycia świadczenia emerytalnego określone w tym przepisie, w szczególności legitymuje się okresem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym przypadającym po 31 grudnia 2008r.

Powołując się na powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie o uchylenie tegoż wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucił apelujący, że Sąd Okręgowy, kwalifikując pracę ubezpieczonego wykonywaną w Przedsiębiorstwie (...) ustalił, że był on zatrudniony w charakterze młodszego górnika pod ziemią, cały czas w przodku. Wykonując pracę w przodku nie wykonywał „prac bezpośrednio przy drążeniu tuneli w górotworze.”

Ponadto, odnosząc się do dokonanej przez Sąd I instancji oceny pracy ubezpieczonego jako spełniającej również warunki z art. 50c ustawy o FUS zarzucił, że ustawa o e.pom. prawo do emerytury pomostowej dla osób wykonujących prace górnicze reguluje odrębnie, przewidując w art. 11 wymóg legitymowania się, poza wiekiem co najmniej 60 lat, także okresem pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ustawy o FUS wynoszącym co najmniej 15 lat. Ubezpieczony wymaganym stażem tego rodzaju pracy się nie legitymuje.

Na marginesie zauważył apelujący, że Sąd nie dokonał analizy, czy ubezpieczony posiada w uznanym okresie wymaganą liczbę dniówek przepracowanych pod ziemią, podczas gdy z przedłożonego do akt rentowych wykazu z (...) w J. wynika, że wymaganej liczby dniówek pod ziemią ubezpieczony wówczas nie przepracował.

Odwołując się do orzecznictwa sądów powszechnych podkreślił organ rentowy, że wcześniejsza emerytura jest dla powszechnego systemu świadczeń emerytalnych „instytucją” wyjątkową, określającą szczególne uprawnienia. Wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o e.pom. jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cech pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze nie mogą posiadać inne prace, chociażby zbliżone rodzajowo, których sposób wykonania i jakość mogły obniżyć się z wiekiem. Nie można dowolnie przyjmować określonych rodzajów prac do kategorii prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

W konsekwencji dokonana przez Sąd I instancji ocenę stanu faktycznego oraz wykładnię mających zastosowanie przepisów prawa uznać należy za nieprawidłową.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Sąd I instancji przeprowadził wprawdzie prawidłowe postępowanie dowodowe, a ustalony stan faktyczny znajduje swe oparcie w zebranych materiale dowodowym, jednak subsumcja tak ustalonego stanu faktycznego jest błędna. W konsekwencji także niesłusznie ustalił Sąd, jakoby ubezpieczony spełnił przesłanki do przyznania prawa do emerytury pomostowej.

Bezspornie, w dniu ukończenia 60 roku życia, tj. (...), J. J. legitymował się ponad 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym, rozwiązał także stosunek pracy (w dniu 30 kwietnia 2016r.), bezspornie także przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 ustawy o FUS (ustawa nie określa tu żadnego minimalnego okresu – przyp. SA), a zatem spełniał przesłanki określone przepisem art. 4 pkt 1, 2, 3, 4, 5 i 7 ustawy o e.pom.

Sporne jest natomiast, czy po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o e.pom.

Ustalenie to ma kluczowe znaczenie w sprawie, bowiem w przypadku negatywnej odpowiedzi na to pytanie, ubezpieczony nie mógłby się ubiegać o prawo do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy o e.pom., a jedynie na podstawie art. 49 tej ustawy,

a wówczas musiałby wykazać spełnienie przesłanki określonej w punkcie 3 w zw. z pkt 2 tego przepisu, czyli wykazać, że przed dniem wejście w życie ustawy o e.pom. (czyli przed dniem 1 stycznia 2009r.) miał wymagany (czyli 15-letni) okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, ale już jedynie w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o e.pom., nie zaś art. 32 i 33 ustawy o FUS.

Warunku tego ubezpieczony bezsprzecznie nie spełnia, ponieważ praca kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony jest pracą w szczególnych warunkach jedynie w rozumieniu art. 32 ustawy o FUS, ale już nie art. 3 ust. 1 ani 3 ustawy o e.pom., nie mogłaby zatem być brana pod uwagę.

Pozostaje natomiast rozważenie charakteru i znaczenia pracy ubezpieczonego w charakterze młodszego górnik pod ziemią w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w J., w szczególności w okresie od 1 stycznia 2009r. (tj. od wejścia w życie ustawy o e.pom.) do 30 kwietnia 2011r. (faktycznie pracę tę ubezpieczony wykonywał w okresie od 2 września 2004r. do 30 kwietnia 2011r.).

Analizując przepisy ustawy o e.pom. należy zauważyć, że praca górnika pod ziemią nie jest w tej ustawie zaliczona ani do prac w szczególnych warunkach, o których mowa w art. 3 ust. 1 tej ustawy i które są enumeratywnie wymienione w załączniku nr 1 do tej ustawy, ani też do prac o szczególnym charakterze, objętych dyspozycją art. 3 ust. 3 tej ustawy i wymienionych w załączniku nr 2.

Prace górnicze natomiast zostały w tej ustawie wyodrębnione w przepisie art. 11 jako odrębnej podstawie prawnej dla nabycia prawa do emerytury pomostowej przez pracowników wykonujących prace górnicze. Ubezpieczony niewątpliwie nie spełnia przesłanek, określonych w tym przepisie, do uzyskania prawa do emerytury pomostowej, jako że nie spełnia przesłanki, określonej w punkcie 2 tego przepisu, tj. nie ma okresu pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ustawy o FUS, wynoszącego co najmniej 15 lat.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, brak jest podstaw do doliczania wprost okresu pracy górniczej do okresów, o których mowa w przepisie art. 4, w szczególności pkt 6 ustawy o e.pom., bowiem okresy te nie są wprost okresami, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy.

Ustawa o emeryturach pomostowych nie zawiera też uregulowania, na podstawie którego można by okresy te doliczyć do w/w okresów analogicznie, jak ma to miejsce w przepisie § 4 ust. 3 w/w rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. (Do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, o których mowa w ust. 1, zalicza się także okresy pracy górniczej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz okresy zatrudnienia na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin, a także okresy pracy lub służby, o których mowa w § 5-10.)

Sąd I instancji starał się wskazać wyżej okres pracy górniczej przyporządkować do wykazu prac w szczególnych warunkach, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy o e.pom. jako prac pod ziemią bezpośrednio przy drążeniu tuneli w górotworze, o których mowa w poz. 3 wykazu, poprzez ustalenie, że zajmował się on wyłącznie pracą w przodku, a w ramach niej - wiercił ręczną wiertarką otwory w ścianie oraz zabezpieczał przodek. Żadnej innej pracy poza przodkiem nie wykonywał. Istotnie ubezpieczony zeznał, że jego praca polegała na wierceniu otworów ręcznymi wiertarkami (por. k. 68 a.s.).

Zdaniem jednak Sądu Apelacyjnego brak jest podstaw do tego, aby prace górnicze, o których mowa w art. 50c ustawy o FUS i które jako takie wymienione są w odrębnym przepisie art. 11 ustawy o e.pom., w zależności od czynności wykonywanych przez poszczególnego górnika pod ziemią przyporządkowywać do różnych prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wymienionych w art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy.

Na pewno też brak jest podstaw ku temu, aby wiercenie otworów ręczną wiertarką utożsamiać z drążeniem tuneli w górotworze. Te ostatnie prace to przede wszystkim prace ziemne takie jak np. drążenie tuneli przy budowie metra czy też inne prace, które są wykonywane techniką górniczą, do prac górniczych jednak zaliczane nie były i nie są.

Dodać także należy, że składki na Fundusz Emerytur Pomostowych za okres wykonywania prac górniczych, o których mowa w art. 50c ustawy o emeryturach i rentach z FUS, opłaca się jedynie wówczas, gdy pracownik, który wykonywał prace górnicze, uzyskał prawo do emerytury pomostowej na podstawie art. 11 ustawy o e.pom. (por. art. 35 ust. 3 ustawy o e.pom.), co także przemawia za odrębnym traktowaniem prac górniczych w ramach ustawy o e.pom.

Na zakończenie dodać należy, że w również uwzględnionym przez Sąd I instancji okresie zatrudnienia od 7 marca 2011r. do 30 kwietnia 2011r. w Przedsiębiorstwie (...) w J. ubezpieczony nie tylko (jak zarzucał apelujący) nie wykazał wymaganej liczby dniówek pod ziemią, ale w ogóle nie wykonywał faktycznie pracy górniczej w rozumieniu art. 50c ustawy o FUS, bowiem w okresie tym korzystał z czasowej niezdolności do pracy (L-4 – por. k. 14 a.r.), a zatem z mocy art. 12 ustawy o e.pom. okres ten w ogóle nie mógł być brany pod uwagę.

Z powyższych rozważań wynika zatem, że ubezpieczony nie spełnił ani przesłanek z art. 4 ustawy o e.pom., gdyż po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o e.pom, ani też na podstawie art. 49 tej ustawy, gdyż nie wykazał co najmniej 15-letniego okresu wykonywania prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 386 § 1 kpc, Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.

/-/ SSA W.Nowakowski /-/ SSA A.Kolonko /-/ SSA W.Bzibziak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek